

PLA D'IN

El Pla **D'INDEPENDÈNCIA NACIONAL!**

Amb força possibilitats d'èxit i abans de gaire.

**L'innoble domini espanyol
no sols intenta usurpar-nos els drets
sinó també el goig de viure.**

PLA D'IN

**Als presos i exiliats i represaliats polítics
i a tots el de l'1-O. Persistència i llibertat!**

Catalans!

La prepotència colonialista amb què Espanya ha estat causant danys ingents a Catalunya i a tots nosaltres ha ultrapassat tots els límits de la decència i dignitat. I resulta ja impossible de consentir i suportar. I en conseqüència, catalans, la nostra determinació ha de ser no permetre que l'estat espanyol infligeixi més vexacions a les que hem estat patint molt especialment des del 2017. Hem de lluitar per alliberar-nos d'un domini aliè tan nefast i veure acomplit d'una vegada el nostre anhel de llibertat. I si a aquesta dramàtica dissort s'hi suma, a més, l'hostil diàspora entre els partits catalans i sense ni una sola proposta factible sobre el nostre alliberament nacional, el panorama és d'una desolació letal i, en un context tan exasperant, tots els catalans conscients ens preguntem "i ara què?"

Pròleg	
I ara què?.....	2
La Federació Sobiranista.....	3
L'empoderament català.....	4
Proposició Legislativa d'Iniciativa Popular.....	5
Exposició de Motius i Antecedents.....	6
Declaració de la Independència Nacional.....	7
Sol·licituds de reconeixement internacional.....	8
Amb força possibilitats d'èxit i abans de gaire....	9
Calendari d'execució del Pla.....	10
Suggeriments d'activisme.....	11
Suggeriments per a una Catalunya Nova.....	12
La clau per intentar votar sense error.....	13

El Pla D'IN, un opuscle de Carles Lladó i Badia.

11 de gener del 2021

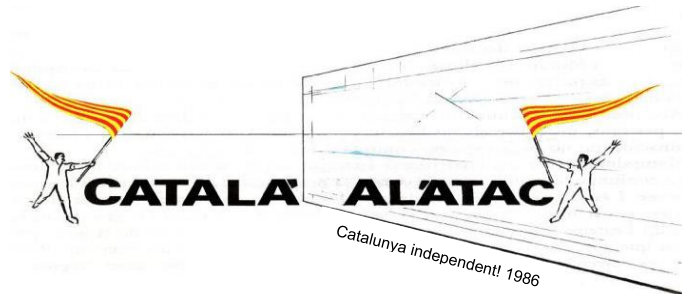

I ara, què?

Ara ha arribat el moment d'engegar el Pla D'IN, la Declaració de la Independència Nacional amb força possibilitats d'èxit i abans de gaire.

El Pla D'IN en 4 fases

1. Les entitats catalanistes creen la Federació Sobiranista.
2. Tots els catalans de l'1 d'Octubre que ho desitgin i tots els altres que hi vulguin ser ens federem i empoderem digitalment.
3. Presentem una Proposició Legislativa d'Iniciativa Popular al Congrés de Madrid sol·licitant la convocatòria d'un referèndum per exercir el dret d'autodeterminació. I, en el cas que no es vulgui autoritzar, que sigui revocada la matèria 32^a de l'article 149 de la Constitució que prohibeix referèndums no autoritzats.
4. Si el referèndum no és autoritzat i és denegada o no té resposta en un temps prudencial la Proposició Legislativa, fem la Declaració d'Independència i sol·licitem el reconeixement de l'Estat Català a cada un dels 193 estats membres de l'ONU.

El Pla D'IN proposa una estratègia unitària de tots els catalans amb anhel de llibertat com a únics protagonistes.

LA FEDERACIÓ SOBIRANISTA i la gent de Catalunya, nosaltres!

Ciudadans de Catalunya! A més del territori i dels drets i d'una història mil·lenària, l'essència de Catalunya és la seva gent, nosaltres!, vos, tu i jo i tots els altres. I de cara al nostre imperatiu i urgent alliberament nacional, convé ser ben conscients que el genuí subjecte protagonista en la lluita per aconseguir la Independència nacional hem de ser, d'una manera indiscutible, tots els ciutadans i vilatans de Catalunya units en l'aferrissada defensa dels nostres drets i la nostra llibertat. I nosaltres, tots els que estem en la lluita, tots junts, podem arribar a tenir un potencial d'autoritat i un poder i una força tan ingents com per poder exigir de l'estat que ens caciqueja l'immediat exercici de tots els nostres drets fins aconseguir d'una vegada el definitiu alliberament del seu injust i insuportable domini.

L'ingent capital humà que representen l'autoritat moral i el poder i la força de la gent de Catalunya –deixat ben palesament a la vista del món aquell 11S amb els èpics 400 quilòmetres de la Via Catalana i, molt especialment, amb la dignitat i el civisme demostrats aquell terrífic i heroic 1 d'octubre del 2017– és el factor bàsic per al nostre alliberament nacional i, en ser solament nostre, ningú se'l pot fer seu en exclusiva i encara molt menys, malmetre'l. I a més, la nostra autoritat serà tan imparabile que ni la força bruta de l'estat podrà mai deturar-la tal com no la va poder deturar l'1-O!

Per assolir l'alliberament nacional, la unitat és essencial i cal que tots anem units tal com van units –en associacions i federacions i sindicats o col·legis o gremis i patronats– tots els col·lectius que defensen objectius i interessos comuns. I gràcies a l'ingent quantitat d'entitats sorgides els últims anys de cara a aconseguir el nostre objectiu nacional, la Federació és tan imperativa com urgent. Tot i representar un tràmit força laboriós, la creació de la Federació –que ha de ser molt més que una federació– no ha de comportar pas massa dificultats ja que només depèn de la bona voluntat de les entitats catalanistes disposades a continuar la lluita unitària.

I tots nosaltres, companys, podrem tornar a ser aquells més de dos milions que pacíficament i amb heroica fermesa i dignitat vam votar independència aquell 1-O, tot esperant que s'hi afegixin els que es vulguin adonar de que el pla D'IN és una aposta engrescadora i amb força possibilitats d'èxit. I tots nosaltres, tots alhora, i sense cap possible interferència de ningú ni, gairebé, cap possible mena de risc de patir la paranoica venjança espanyola, hem de ser imparables.

El Pla D'IN, sense ser captiu de cap mena d'interès personal o partidista tan creat com per crear, a més d'un repte és un deure inajornable dels que poden i que, sense cap alternativa factible, tenen la obligació de fer-lo realitat a través de la Federació.

L'EMPODERAMENT CATALÀ

Ara, atenció als oracles. A “El 5è PODER”, Jordi Puigneró –màster en Sistemes d’Informació per la Universitat de Surrey, Anglaterra, i conseller de Polítiques Digitals i Administració Pública de la Generalitat– deixa ben clar que “El nostre repte és que Catalunya construeixi el primer sistema universal amb base digital.” I atenció perquè, a aquest repte, hi dona alè el dissortadament tan popular activista australià Julian Paul Assange, expert en informàtica i en altres múltiples disciplines, quan diu que “El que passi a Catalunya marcarà un precedent sobre el tipus de democràcia que veurem a Europa i a tot el món occidental.”

L’empoderament integral de tots els membres de la Federació Sobiranista amb l’objectiu d’assolir els mitjans i la força per potenciar les nostres pròpies capacitats i gestionar i protagonitzar la Declaració de la Independència Nacional, a més de ser un extraordinari esdeveniment, és un deure imperatiu ben a l’abast de la Federació ja que a la gent del poble català, nosaltres, no ens han d’empoderar ni partits, ni governs, ni el Parlament, siguin quines siguin les majories, ni tampoc cap organisme oficial o partidista, ni ho ha de fer ningú més que nosaltres mateixos. Tots units en un anhel i un destí comú, sota l’empara de la Federació Sobiranista.

–Catalans! Que em sentiu? El subjecte protagonista de la Declaració de la Independència Nacional no pot ser cap altre que el col·lectiu de tots els catalans que en vulguin formar part i un dels més notables avantatges d’aquest primer pas serà que la lluita per alliberar-nos del domini espanyol serà tan global que quedarà força lluny del poder venjatiu d’Espanya. Tot i la dificultat de fer arribar la informació a tots els votants potencials i aconseguir la màxima participació possible, és ben segur que la gestió serà factible gràcies al magnífic voluntariat de la gent de Catalunya.

La DDD, origen del pla D’IN. En viure ja en l’Època Informàtica, el Pla va sorgir tot considerant les possibilitats d’instaurar a Catalunya la Democràcia Digital Directa, el sistema real i pur del govern del poble, sense intermediaris. I la primera fase de la DDD a la catalana havia de consistir, i encara pot, en la creació de la Federació Sobiranista i l’empoderament de tots els catalans de l’1-O disposats a ser-hi, tal com s’ha d’iniciar també el Pla D’IN, amb l’objectiu de regir Catalunya a còpia de Proposicions Legislatives d’Iniciativa Popular, suggerides per un Consell de Confiança dels mateixos empoderats, i aprofitar l’avinentesa idònia per declarar la independència. Tot i la seva complexitat, la DDD pot ser un extraordinari suport per dinamitzar el personal i gestonar el Pla. I la proposta és presumptament inèdita ja que ben poc hi té a veure Noruega, per exemple, que sempre acostuma a aparèixer en primer lloc als rànquings dels estats amb la democràcia més perfeccionada, ni tampoc el “cas islandès”, famós per la negativa popular al rescat d’entitats bancàries, ni el denominat e-Estònia o el sistema suís, ja que tots gestionen la democràcia representativa sense aprofitar les possibilitats de la democràcia digital directe o pura.

Proposició Legislativa d’Iniciativa Popular a presentar al Congrés de Madrid, amb 500.000 firmes com a mínim.

Amb tot el respecte i sense anar contra res ni contra ningú –tal com el 2006 va anar la recollida de signatures feta pel PP del Rajoy amb el lema “*Una firmita contra los catalanes*”– la primera gestió de la Federació Sobiranista haurà de ser la recollida de signatures i l’empoderament digital de tots els federats per engegar el Pla D’IN. I aquest pot ser l’esberrany de la Proposició, que naturalment caldrà que sigui redactada d’acord amb les normes reglamentàries i en còpia castellana.

Al Congrés dels Diputats de l’Estat espanyol

Proposició Legislativa d’Iniciativa Popular de (nombre de proposants) **ciutadans de Catalunya que, d’acord amb la “Ley Orgánica 3/1984 i en** (El nombre) **plecs signats i** (el nombre) **proposants a través d’Internet,**

EXPOSEN que, a més de les (nombre total de proposants) **signatures, queda adjunt el document *Exposición de Motivos y Antecedentes* que avalen la Proposició Legislativa i, a l’empara de la Declaració Universal dels Drets Humans i dels Drets Fonamentals de la Unió Europea, ambdós reconeguts per l’Estat i reconeguts igualment per La Constitució espanyola,**

SOL·LICITEN que sigui derogada la matèria 32ª de l’article 149 de la Constitució sobre l’expressa autorització de l’estat per convocar referèndums. I, en el cas que la petició sigui denegada, sol·liciten que sigui autoritzat un referèndum amb l’objectiu de preguntar al poble català les seves preferències sobre el futur nacional de Catalunya. I en cas de denegació de les dues peticions, sol·liciten que sigui exposat quin article de la Constitució prohibeix parlar i consensuar alguna possible solució per al contenciós existent entre Catalunya i Espanya.

Barcelona, (tal dia de tal mes) del 2021

Exposició de motius de Motius i Antecedents de la Proposició Legislativa d'Iniciativa Popular

Per tant, els motius que avalen la Proposició Legislativa, aquí en queda una part comprimida d'alguns. I, per si algú té interès en revisar-los, ho pot ampliar a l'ordinador al 500%. Tot i que només a una mica d'atenció en el cas del judici de la infàmia i la condemna d'una consellera per haver-hi confós amb una altra ja n'hauria prou per quedar astorat i poder prescindir de tots els altres casos per no fer-ser encara més mala sang del compte.

Exposició de motius i antecedents de la Proposició Legislativa d'Iniciativa Popular a presentar a la Mesa del Congrés espanyol d'acord amb el Pla D'In

Cabdrós de memòria que de la molt bona part d'altre l'ordre de poder presentar la iniciativa legislativa proposició, esmentat en aquest text, hi juga un rol molt destacat però, més que una proposta esportiva contra Catalunya és l'expressió enganyosa tant per l'incògnita, que el queptor, mentre, en forma competent, algú que s'ha conegut. Els motius que avalen la Proposició Legislativa, aquí en queda una part comprimida d'alguns. I, per si algú té interès en revisar-los, ho pot ampliar a l'ordinador al 500%. Tot i que només a una mica d'atenció en el cas del judici de la infàmia i la condemna d'una consellera per haver-hi confós amb una altra ja n'hauria prou per quedar astorat i poder prescindir de tots els altres casos per no fer-ser encara més mala sang del compte.

Exposició de motius i antecedents de la Proposició Legislativa d'Iniciativa Popular a presentar a la Mesa del Congrés espanyol d'acord amb el Pla D'In

Cabdrós de memòria que de la molt bona part d'altre l'ordre de poder presentar la iniciativa legislativa proposició, esmentat en aquest text, hi juga un rol molt destacat però, més que una proposta esportiva contra Catalunya és l'expressió enganyosa tant per l'incògnita, que el queptor, mentre, en forma competent, algú que s'ha conegut. Els motius que avalen la Proposició Legislativa, aquí en queda una part comprimida d'alguns. I, per si algú té interès en revisar-los, ho pot ampliar a l'ordinador al 500%. Tot i que només a una mica d'atenció en el cas del judici de la infàmia i la condemna d'una consellera per haver-hi confós amb una altra ja n'hauria prou per quedar astorat i poder prescindir de tots els altres casos per no fer-ser encara més mala sang del compte.

Exposició de motius i antecedents de la Proposició Legislativa d'Iniciativa Popular a presentar a la Mesa del Congrés espanyol d'acord amb el Pla D'In

Cabdrós de memòria que de la molt bona part d'altre l'ordre de poder presentar la iniciativa legislativa proposició, esmentat en aquest text, hi juga un rol molt destacat però, més que una proposta esportiva contra Catalunya és l'expressió enganyosa tant per l'incògnita, que el queptor, mentre, en forma competent, algú que s'ha conegut. Els motius que avalen la Proposició Legislativa, aquí en queda una part comprimida d'alguns. I, per si algú té interès en revisar-los, ho pot ampliar a l'ordinador al 500%. Tot i que només a una mica d'atenció en el cas del judici de la infàmia i la condemna d'una consellera per haver-hi confós amb una altra ja n'hauria prou per quedar astorat i poder prescindir de tots els altres casos per no fer-ser encara més mala sang del compte.

Exposició de motius i antecedents de la Proposició Legislativa d'Iniciativa Popular a presentar a la Mesa del Congrés espanyol d'acord amb el Pla D'In

Cabdrós de memòria que de la molt bona part d'altre l'ordre de poder presentar la iniciativa legislativa proposició, esmentat en aquest text, hi juga un rol molt destacat però, més que una proposta esportiva contra Catalunya és l'expressió enganyosa tant per l'incògnita, que el queptor, mentre, en forma competent, algú que s'ha conegut. Els motius que avalen la Proposició Legislativa, aquí en queda una part comprimida d'alguns. I, per si algú té interès en revisar-los, ho pot ampliar a l'ordinador al 500%. Tot i que només a una mica d'atenció en el cas del judici de la infàmia i la condemna d'una consellera per haver-hi confós amb una altra ja n'hauria prou per quedar astorat i poder prescindir de tots els altres casos per no fer-ser encara més mala sang del compte.

Declaració de la INDEPENDÈNCIA NACIONAL DE CATALUNYA

Els (nombre de signants) ciutadans de la mil·lenària nació catalana, amb tota la consideració i cada un en nom propi i tots junts en representació de la Catalunya amb anhel de llibertat,

MANIFESTEN que –des que el francès Felipe V, rei de Castella, va enviar Catalunya *por la fuerza de las armas i por derecho de conquista* va reduir a las *leyes de Castilla* el principat de Catalunya, del qual havia jurat els furs– Espanya ha estat agredint Catalunya fins als nostres dies, amb tanta insuportable hostilitat, que els atacs dels poders legislatiu, judicial i policial espanyols han traspasat tants límits de la dignitat i la justícia que, a ple segle XXI, són impossibles de suportar.

I atès que totes les sol·licituds –presentades reiteradament per Catalunya als governs de l'Estat espanyol sobre la possibilitat de consensuar una solució a l'hostil tract infligit als catalans– han estat menystingudes per denegació o silenci administratiu, han quedat esgotades totes les possibilitats d'entesa sol·licitades també reiteradament als representants de l'Estat espanyol.

I atès també que ha estat reiteradament denegada l'autorització per convocar un referèndum a Catalunya (a única i legitima solució del futur nacional de Catalunya i havent igualment desatès l'estat espanyol tots els motius exposats en múltiples memorials de greuges reclamant el dret al lliure exercici de ser futur, a l'empresa de la Declaració Universal de Drets Humans i de la Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea, així com de tots els acords internacionals sobre el dret a l'autodeterminació signats per Espanya i també dels drets atorgats per la Constitució Espanyola, els (el nombre d'empendotars) signants de la decisió nacional

DECLAREN la independència de Catalunya i el restabliment de l'estat català.

A Barcelona, capital de la nació catalana, a (data de la declaració).

I amb la independència declarada, cadrà presentar a tots els estats del món i a cada una de les institucions internacionals la sol·licitud de reconeixement de l'Estat català amb un document que com és ara l'esborrany següent.

Sol·licituds de reconeixement internacional

Al Govern de (nom oficial de cada estat)

Amb l'oferiment de bona voluntat, pau i col·laboració, (nombre dels que han declarat la independència de Catalunya) ciutadans de la mil·lenària Catalunya, capital Barcelona, a l'empara i la garantia de la Declaració Universal de Drets Humans i de la Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea i de tots els acords internacionals sobre els drets fonamentals i d'autodeterminació signats per Espanya, així com també dels drets atorgats per la Constitució Espanyola, amb tota consideració, respecte i esperança,

MANIFESTEN que els ciutadans de Catalunya tenen l'anhel de recuperar el seu estatus nacional i internacional entre els pobles lliures del món, arrabassat per Castella el 1714 i posteriorment fins a l'actualitat negat per Espanya i així mateix manifesten també que –com a país pacífic, fidel complidor de les lleis i amb ànim de col·laboració amb tots els països lliures del món– aspiren a formar part dels estats actuals de la ONU. I amb aquest anhel i per a millor comprensió internacional del cas català, a la present sol·licitud

ADJUNTEN un Memorial dels Greuges infligits per l'estat espanyol contra Catalunya des de fa tres segles així com també un exemplar del llibre (nom del llibre) de la mil·lenària història de Catalunya. I, ahora,

SOL·LICITEN al vostre Govern, així com als governs de tots els països lliures del món, el reconeixement dels drets que a l'estat català atorga la Declaració Universal de Drets Humans.

Amb l'agraïment per l'atenció prestada, que la llibertat, la prosperitat i la pau siguin sempre amb vosaltres.

Barcelona (a tants del mes tal) del 2022

Per al Memorial pot servir d'esborrany el presentat adjunt a la Proposició Legislativa d'Iniciativa Popular, amb una certa contenció i abreujat a mida de serena lectura.

–Amb força possibilitats d'èxit?

D'entrada convé fer confiança en la gran capacitat catalana per superar obstacles així com en la nostra excel·lència creativa demostrada abastament i molt especialment amb l'admirable gestió del referèndum de l'1-O, tant pel zel en l'organització i la genial operació urnes i el cens universal com per l'actitud pacífica, cívica i heroica de cada un dels votants enfront del clima de pànic creat pel Govern espanyol i de la salvatge violència de les càrregues policials sofertes. I és de vital importància recordar que, malgrat tanta hostilitat i tantes agressions, aquell 1 d'octubre vam arribar a votar 2.044.038 catalans, el 43% del cens, i el 90,18% ho va fer a favor de la independència. I només hi va haver 177.547 vots en contra.

Per altra banda, la gestió del Pla és una operació estratègica essencialment cívica, pacífica i democràtica que només depèn de la voluntat i l'empenta dels catalans de base, nosaltres, i sense ser necessàries multituds de manifestants al carrer, amb infiltrats consentits i contenidors cremats, i per tant sense necessitat de serveis policials. I a més, no existeix ni una sola raó perquè els magistrats i fiscals espanyols puguin aturar el Pla legalment i, si la seva dèria paranoica-venjativa és capaç de cometre més repressió il·legal, es sentiran arreu grinyols a favor nostre.

I al final, sí que serà el moment d'esperar a veure què passa amb el reconeixement internacional, però no pas abans ja que, si el reconeixement de Catalunya com estat és acceptat immediatament per alguns dels estats del món, si no resolt, el cas català quedarà força ben encarrilat. I, si els catalans ens ho proposem amb optimisme i fermesa, el Pla D'IN és verament una opció d'èxit.

–I abans de gaire?

Tot i que el Pla D'IN es pot fer realitat abans de gaire és una afirmació que connota un aire d'optimisme i esperança, té també una connotació del tot inquietant quan es para esment en la seva urgent peremptorietat a causa de la mala voluntat espanyola actual en contra tota cosa catalana. Si bé l'espòli econòmic i la penúria de les inversions estatals i els incompliments de deures i els boicots i les extorsions de tots tipus i a tots nivells contra Catalunya han estat una injuriat indignitat des de sempre i provoquen un retrocés alarmant en els rànquings del PIB per càpita i el benestar dels catalans, últimament ha arribat a un extrem tan fora límits que la peremptorietat de l'alliberament del domini espanyol és vital i ha de ser abans de gaire! Ser independents és urgentment imperatiu per no ser espanyolitzats encara més d'ara en endavant i ens perjudiquin fins a l'extinció. Ens hi juguem el ser.

Calendari estimatiu de gestió del Pla

1. Primera providència: divulgació a fons del Pla i creació de la Federació Sobiranista a càrrec de les entitats nacionals..... **1 mes**
 2. Període d'empoderament i consulta sobre el futur català..... **4 mesos**
 3. Presentació de la Proposició legislativa d'iniciativa Popular al Congrés de Madrid i esperar, o no, la seva resolució.....**7 mesos**
 4. Els catalans declarem la independència i sol·licitem el reconeixement internacional als 193 estat membres de l'ONU... **1 dia**
- Total, 1 any i 1 dia**

La creació de la Federació ha de ser cosa de bon fer ja que només depèn de la voluntat de les entitats i ha de facilitar la consecució de les 500.000 signatures per presentar la Proposició Legislativa. La gestió més laboriosa, en canvi, serà l'empoderament dels més de dos milions de l'1 d'octubre, que ja vam demostrar del què som capaços, més tots els qui es vulguin sumar a una opció presumptament guanyadora. I per aconseguir-ho podrem disposar d'11 mesos que no és pas poc.

I, a més de fer caixa des del primer moment i divulgar arreu un Memorial de Greuges amb text i vídeo d'exemplaritat magistral, caldrà diligenciar tot el Pla, a l'ombra i ben capguardat amb l'objectiu d'esquivar l'esperit venjatiu de tots els poders de l'Estat.

–Que és un repte laboriós? I tant que ho és però, escolteu, si en sorgeix un de millor, benvingut sigui i tot i així només cal esperar que cada un o dos de la majoria del dos milions llargs que l'1-O van votar independència, n'empoderin només un altre, d'entre un cens d'uns 5,5 milions de catalans amb dret a vot. No volem un nou referèndum? Doncs el referèndum és això i, si així pot ser i així és, oli en un llum i assumpte resolt. Però si, arribats al moment de la veritat, resulta que l'objectiu no és assolit –que així no sigui– caldrà reflexionar sobre les seves causes, que només poden ser dues:

1. La mala jeia i la guerra bruta de l'estat espanyol i, si és aquest el cas, caldrà ampliar el memorial de greuges i aprendre de l'experiència per tornar-hi amb més efectivitat.
2. Però, si no som capaços d'assolir el nombre d'empoderats idoni per treure'ns de sobre el jou espanyol, tindreu, catalans, exactament el que us mereixeu: el jou!

Però ara serà bo fer confiança en la gran capacitat del poble català, nosaltres, per superar obstacles i fer-ho tot possible i hem de pensar que, com que la resolució de tot plegat pot ser llarga, com més aviat s'engegui més aviat s'acabarà, Amén!

I a més, aquí queden aquests tres nostàlgics anhels per continuar reflexionant sobre el nostre únic futur possible. “Tenim pressa, molta pressa.” MH Heribert Barrera, 1917-2011. “Tu sí que ho podràs veure! Tu sí però jo...” Dr. Moisès Broggi, 1908-2013. I “No em moriré sense la independència.” Montserrat Carulla, 1930- 2020.

Suggeriments d'activisme per entretenir l'espera

A més de les ingents possibilitats de la Democràcia Digital Directa per reanimar l'esperança, ampliar la base i entretenir l'espera de resolució del Pla, a continuació queden insinuades algunes possibles noves activitats, més de cara a l'eficàcia real que a la protesta, amb la finalitat de secundar les iniciatives d'activisme ja existents.

1. Creació i divulgació internacional de memorials de Greuges, tan contundents com de lectura i visió amena, sobre els drets i les raons per desitjar l'alliberament del domini espanyol i per posar a la vista del món no sols les il·legalitats dels governs i del Poder Judicial i les Forces de Seguretat sinó també de la monarquia borbònica.
2. Sol·licitud del Premi Nobel de la Pau per al procés català pel fet de tractar-se d'un cas d'alliberament nacional pacífic, cívic i exemplar i pel caire d'innovació que comporta. Opcions com aquestes, només pel sol fet de divulgar-les ja poden tenir efectivitat de cara a la creació de bon ambient, com també ho pot ser el fet de sol·licitar a organismes oficials de l'estat que facin el favor de respondre a preguntes com, per exemple, “Creuen que l'operació policial de l'1 d'octubre va ser *“de una exquisida proporcionalidad”*”? Una de les declaracions, sota jurament, del responsable de los Cobos. I amb acarament de l'afirmació amb imatges de la realitat.
4. I anar insistint en “la taula de diàleg” amb l'únic objectiu d'anar posant en evidència la mala voluntat dels governs i l'oposició de l'estat espanyol?
5. I per incriminar l'hostilitat espanyola i posar en evidència internacional les salvatges agressions de l'1-O i les infamants prevaricacions i els perjurs i els boicots del corromput poder judicial espanyol, quan serà filmada la pel·lícula amb argument documentat de tot plegat? *
6. I, per mantenir l'esperança amb bon humor, ampliar el nom de la plaça d'Espanya de Barcelona
7. I tenyir d'un groc o un vermell ecològics Cinca avall?
8. I, un cop superades les limitacions de l'activisme que comporta la pandèmia 2020, es podrien establir alguns rècords mundials com, per exemple, el de manifestacions simultànies i de bandera humana coreogràfica. I molt especialment es podria intentar rècord de centenars, o potser milers, de mítings diaris, amb un missatge d'interès general de només 15 o 20 segons, subministrat cada vespre per ser llegit per voluntaris l'endemà als transports públics.

*A principis del 2018 hi va haver un conat de documental històric del qual, si bé no va reeixir, va quedar l'argument al llibre “L'1-O i Catalunya des de molt abans”.

SUGGERIMENTS PER A UNA CATALUNYA NOVA

Amb els grans i greus greuges que ens està infligint l'estat espanyol i dins el caos de la gestió de la covid-19 a principis del 2021, els catalans hem quedat immersos en un procés nacional en el qual, cal insistir, no sols ens juguem el nostre futur sinó també el nostre propi ser. I en tan trista dissort és pertinent tenir gravat en la memòria tot el que ens està passant per persistir en la lluita de cara a poder exercir tots els nostres drets en una Catalunya lliure, plena i absenta d'hostils dominis aliens.

I ara, en un moment en què prioritzar la paciència per sobre la pressa pot ser un error fatal, no sols hem de desembalbir neurones i renovar energies de cara al nostre alliberament nacional, sinó que ja podem començar a pensar, per exemple, en què invertirem els 16.000 milions d'euros que cada any se'n van cap a Madrid i mai més no tornen. Però, compte!, perquè tot seguit –i tant per la millora de totes les nostres possibilitats de futur com per elimina totes les nostres mancances– hem d'adoptar la ferma i vital voluntat de rehabilitar la Catalunya actual per convertir-la en la Catalunya nova que molts estem somniant. I l'objectiu prioritari ha de ser la consecució del millor benestar possible, tant ara com en el futur, basat en el model econòmic pregonat per les cambres de comerç amb l'objectiu de convergir amb els estats més lúcids i justos d'Europa. I amb aquesta finalitat, mentre persistim en alliberar-nos del llast del domini espanyol i de les seves perniciosos influències, ens hem d'anar mentalitzant per poder forjar un nou model de societat que –a més de continuar potenciant al màxim les seves diversificades i notables capacitats com a motor de progrés, solidaritat i benestar– caldrà que posi el màxim zel en el repte, difícil però obligat i possible, de recuperar els valors ètics, de responsabilitat i d'equitat i justícia, tant jurídica com social i fiscal, amb un mètode productiu i d'ocupació estable, dins els canons dels països més civilitzats, més cultes i més pròspers d'Europa. I a l'estil, a la catalana, dels objectius de la "Internacional Progressista", tot esperant el seu suport. Una Catalunya amb la màxima excel·lència en igualtat de drets i benestar social, i en creativitat i investigació, en empenedoria i exportació, seguint i intentant superar el model dels països més ètics, justos i pròspers del món. És un objectiu possible i, alliberats del llast espanyol, el farem realitat. Visca!

Així és com m'agradaria a mi i, si així no és, no serà pas per culpa meva. I serà una llàstima. Però, com que jo ja no hi seré, ho hauran de fer els que hi siguin.

I ara, abans d'arribar a les reflexions finals, podem donar un cop d'ull a la clau.

LA CLAU PER INTENTAR VOTAR SENSE ERRAR GAIRE

D'entrada, la clau és saber distingir entre els partits catalans i els d'obediència espanyola que, el 14F o quan sigui, es presenten a les eleccions al Parlament. Fem la distinció:

A. Els partits espanyolistes. Són els liderats per gent invasora i venjativa partidària del dèficit fiscal i el 155 i de la violència de les Forces d'Ocupació i dels judicis amb acusacions de delictes inventats i sentències de presó. I els voten els enemics dels nostres drets i la nostra llibertat. Són gent fanàtica d'una Constitució fòssil i d'una monarquia arnada i corrupta i sobre tot de la artificial unitat d'Espanya. Són partits que els catalans que desitgen el millor futur per als seus fills han d'eliminar de les seves opcions.

B. Els partits catalans. Atès el ventall de disbauxa partidista i les lluites fratricides que estem patint i sense cap pla d'alliberament nacional, factible, hem de lluitar plegats però no pas contra nosaltres mateixos com caps d'arengada. D'entrada, de tots aquests partits han de quedar descartats els que faran figa en vot pel fet de prioritzar descaradament i egoista els seus interessos personals per sobre els interessos nacionals de Catalunya. I per altra banda, el fet d'anar malversant temps amb consells i assemblees tot esperant a veure què passa, només pot portar a la pèrdua de l'esperança i la dignitat. I en conseqüència, els desinformats caldrà que intentin anar ben informats per poder decidir quin partit els interessa més votar sense errar gaire. I quin creieu que decidiran? –El que apareix amb menys fracassos de gestió a les hemeroteques, o el que en té més? –El que és partidari de la unitat nacional o el que vol fer la independència, o no, tot sol? –O potser el partit que impulsa Madrid i el seu *Centro de Investigaciones Sociològicas*? –I el partit que disposa d'un millor planter o el que està tocat pel principi de Peter a causa del seu alt nivell d'incompetència? I, des que el mes d'octubre passat va ser inhabilitat el president Torra, qui creieu que ha de presidir el proper Govern de la Generalitat? –I si tot badant badant, ens trobem amb un altre tripartit dels dallonses?

I si els que prioritzen interessos partidistes, creats o per crear –sigui al Parlament o a la Generalitat o els que, per no haver sabut calcular bé ni les seves forces ni l'esperit venjatiu de l'estat espanyol, ja van fracassar el 2017– entorpeixen les possibilitats del Pla D'IN –o d'algun altre, si és que pugui existir– haurem perdut una legislatura. Mal negoci.

I llavors, si cal, haurà arribat el moment de convertir la Federació Sobiranista en el partit polític amb tots els catalans que de debò aspirem a la independència, amb un programa unitari i guanyador. I ara ja podeu anar reconsiderant-ho tot plegat per decidir el vot mirant d'errar el mínim possible i poder evitar que se'n vagi tot al carall. I tot i que, si no es fa el què cal, la situació serà ben trista, que Catalunya tingui sort! I sort tindrà si la gran majoria de catalans vota informada i sense errar. Vinça!

**Enfront de la desraó espanyola,
aquesta és la meva absoluta raó:
jo d'Espanya no en vull res
però Espanya ho vol tot de mi.
Fins i tot a mi mateix, em vol.**

**Malgrat tot i tot i així,
jo no vull cap mal a Espanya,
sols espero que me'n deixi de fer a mi.**

I ara, de cara al Pla D'IN:

**Federació i empoderament,
Proposició Legislativa d'Iniciativa Popular,
la D'IN i sol·licitud de reconeixement internacional.**

**I si entre tots intentem que així sigui i així és, *Visca!*
Catalunya és Catalunya i és nostra, catalans!
És el nostre territori, la nostra nació.**

**Territori, llengua i dret,
història, cultura, art,
llegenda i mites
d'arrels llunyanes,
consciència nacional,
sentiment i orgull
i gent amb ganes,
nosaltres, catalans!
Catalunya Independent!**

**Carles Lladó i Badia, 1986.
www.carlesllado.cat**

**Si no hi som tots, l'autoritat per la independència
no la podran aconseguir mai només uns quants, per
molts que siguin. Al Pla D'IN hi podem ser tots.**

